

УДК 336.7

ДЕЯКІ АСПЕКТИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДІВ

Серебряк К. І.

SOME ASPECTS OF LEGAL REGULATION OF ACTIVITY INVESTMENT FUNDS

Serebrjak K. I.

Надано характеристику інститутам спільного інвестування. Наведено порівняльну характеристику корпоративних і пайових інвестиційних фондів. Узагальнено класифікацію інститутів спільного інвестування за ознаками та видами. Проведено системний аналіз обмежень та проблем, що стримують потенціал зростання обсягів діяльності інститутів спільного інвестування. Проаналізована діяльність інститутів спільного інвестування з позицій дотримання вимог нормативно-правового законодавства та особливостей оподаткування. Визначено основні напрямки вдосконалення правового поля діяльності інвестиційних фондів та інвестиційних компаній.

Ключові слова: інвестиційні фонди, інститути спільного інвестування регулювання, нормативно-правове забезпечення, системний аналіз, оподаткування, інвестиційні ресурси.

Актуальність. Дослідження проблеми інвестування завжди знаходилося у центрі уваги економічної думки. Це обумовлено тим, що інвестиції торкаються найглибших основ господарської діяльності, визначають процес економічного зростання в цілому. У сучасних умовах вони виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, структурних зрушень у народному господарстві, зростання технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро- і макрорівнях. Активізація інвестиційного процесу є одним із найнадійніших механізмів соціально-економічних перетворень.

Усім відомий той факт, що про стан справ в економіці можна з упевненістю судити за характером процесів, що відбуваються в інвестиційній сфері. Вона є індикатором, що вказує на загальне становище всередині країни, розмір національного доходу, привабливість для інших держав. Очевидно, що для іноземних компаній найбільш привабливими є проекти, пов'язані з виробничими інвестиціями та інвестиціями в запаси, оскільки вони найбільш цікаві з точки зору отримання прибутку і організації.

Недосконалість чинного законодавства, що регулює діяльність інвестиційних фондів та компаній,

а також наявність значних недоліків у їх практичній діяльності переконливо свідчать про актуальність обраної теми як в теоретичному, так і в практичному аспектах.

Дослідженню питань нормативно-правового регулювання діяльності інвестиційних фондів і компаній було приділено значну увагу в роботах зарубіжних та вітчизняних дослідників, проте питання оптимізації нормативно-правового поля інвестиційної діяльності інститутів спільного інвестування й досі не є остаточно вирішеним.

Мета статті. Метою дослідження є аналіз нормативно-правового забезпечення діяльності інвестиційних фондів та визначення основних напрямків її регулювання.

Виклад основного матеріалу. Ефективне проведення економічних реформ потребує довгострокових інвестицій, що обумовлює пошук нових шляхів залучення інвестиційних ресурсів у вітчизняну економіку. Однак, економічні реформи важко назвати завершеними до часу створення ефективного спільного інвестування, що і дозволяє залучити в економіку необхідні інвестиційні ресурси. Суттєвим внутрішнім джерелом інвестицій у будь-якій країні є заощадження дрібних потенційних інвесторів, а найбільш поширеним та привабливим механізмом їх залучення до різних ланок економіки є спільне інвестування як об'єднання коштів багатьох суб'єктів з метою їх розміщення у цінні папери, що є предметом діяльності спеціальних підприємницьких структур - інститутів спільного інвестування (ІСІ).

Інститут спільного інвестування - це корпоративний інвестиційний фонд, або пайовий інвестиційний фонд, який провадить діяльність зі спільного інвестування - об'єднання (залучення) грошових коштів інвесторів з метою отримання прибутку від вкладення їх у цінні папери інших емітентів, корпоративні права та нерухомість.

З огляду на специфіку діяльності інститутів спільного інвестування порівняно з іншими фінансовими посередниками, а також на основі ґрунтов-

ного аналізу вітчизняної нормативно-правової бази та світової практики їх функціонування, пропонуємо розглядати ІСІ як особливу сферу економічних відносин, що характеризує діяльність з приводу акумулювання коштів індивідуальних інвесторів та подальшого їх розміщення за участю професійних учасників фінансового ринку, що передбачає емісію власних фінансових інструментів, має комерційний характер та спрямована на задоволення специфічних фінансових потреб клієнтів в отриманні доходу від операцій з фінансовими активами на фондовому ринку.

Інститути спільного інвестування вирішують дві основних проблеми: з одного боку - сприяють вирішенню проблем макроекономічного характеру, а з іншого -- вирішують завдання щодо власного розвитку і функціонування. Процес законодавчого врегулювання діяльності ІСІ в Україні, який розпочався з 2001 р. та продовжується зараз, сприяє формуванню потужного сегмента фінансового ринку - сектора спільного інвестування та його кількісному та якісному зростанню.

На сьогодні ринок спільного інвестування в Україні характеризується низкою системних обмежень та проблем, що значно стримують потенціал його зростання, важливе місце серед яких займає недосконалість законодавчої бази та механізму державного регулювання ринку ІСІ.

Прийнятий у липні 2012 року Закон України «Про інститути спільного інвестування» №5080-VI (Закон), що набув чинності 1 січня 2014 року [2], визначає правові та організаційні основи створення, діяльності, припинення суб'єктів спільного інвестування, особливості управління активами зазначених суб'єктів, установлює вимоги до складу, структури та зберігання таких активів, особливості емісії, обігу, обліку та викупу цінних паперів ІСІ, а також порядок розкриття інформації про їх діяльність. Закон є підсумком майже двадцятирічного розвитку індустрії інвестиційних фондів в Україні.

Як випливає з назви закону, всі фонди поділяються на пайові та корпоративні. Порівняльну характеристику корпоративних та пайових інвестиційних фондів наведено в табл. 1.

Крім цього, українські інвестиційні фонди можуть бути відкритими, закритими або інтервальними. Така класифікація поширюється як на пайові, так і на корпоративні фонди, проте останні на практиці найчастіше бувають закритими. Різниця між трьома видами полягає в тому, як часто фонд робить зворотній викуп своїх сертифікатів або акцій у вкладників. Вкладники відкритих фондів можуть продати фонду свій сертифікат у будь-який робочий день. Інтервальні фонди викупувають свої цінні папери тільки в певні дати, а закриті – лише по закінченню строку дії фонду.

ІСІ також можуть бути строковими або безстроковими. Строковий ІСІ створюється на певний період, зазначений у проспекті емісії цінних паперів цього ІСІ, після закінчення якого він припиняє свою

діяльність. Безстроковий ІСІ – на невизначений строк.

Виокремимо ще два види ІСІ – диверсифіковані та недиверсифіковані. Диверсифіковані ІСІ – інвестиційні фонди, активи яких можна інвестувати в обмежене коло інструментів ринку капіталів відповідно до встановлених законодавством нормативів. Недиверсифіковані ІСІ – інвестиційні фонди щодо яких не існує жорстких вимог диверсифікації активів. Вони можуть здійснювати інвестиції у цінні папери, об'єкти нерухомості, корпоративні права тощо. Відкриті та інтервальні ІСІ можуть бути лише диверсифікованими.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика корпоративних і пайових інвестиційних фондів

Характеристика	Корпоративні інвестиційні фонди (КІФ)	Пайові інвестиційні фонди (ПІФ)
Організаційно-правова форма	Юридична особа, створюється у формі відкритого акціонерного товариства, понад 70 % середньорічної вартості активів займають цінні папери	Не є юридичною особою, активи належать інвесторам на праві спільної часткової власності
Склад учасників інвестиційного фонду	Фізичні та юридичні особи	Фізичні та юридичні особи, в недиверсифікованих фондах — тільки юридичні особи
Участь вкладників в управлінні фондом	Органами управління є загальні збори акціонерів і спостережна рада	Кошти залучаються шляхом розміщення приватної пропозиції, вкладники можуть створювати спостережну раду
Взаємовідносини з компанією з управління активами (КУА)	Договірні (на основі договору з КУА)	КУА створюється для управління фондом
Види емітованих цінних паперів	Прості іменні акції, емітентом яких є КІФ	Інвестиційні сертифікати, емітентом яких є КУА
Можливість одержання дивідендів	Так	Тільки в закритих фондах
Заміна КУА	Рішення про заміну КУА приймають загальні збори акціонерів	Рішення про заміну КУА може прийматися ДКІЩФР
Першочерговість задоволення вимог вкладників при ліквідації	Насамперед акціонери, які не є засновниками	Перша черга — вкладники, які подали заяви про викуп інвестиційних сертифікатів до прийняття рішення про ліквідацію

Також, Закон «Про інститути спільного інвестування» [2] закріплює поняття біржових інститутів спільного інвестування. Ними можуть бути відкриті

спеціалізовані інвестиційні індексні фонди і фонди банківських металів. Біржовим інститутом спільного інвестування є інститут спільного інвестування, проспект емісії цінних паперів якого передбачає, що:

1. цінні папери такого інституту підлягають обов'язковому обігу на фондовій біржі, що визначена проспектом емісії;

2. придбати цінні папери за первинного розміщення або продажу емітентом раніше викуплених цінних паперів чи подати до викупу цінні папери такого інституту можуть тільки андерайтери цих цінних паперів;

3. андерайтер цінних паперів такого інституту зобов'язаний здійснювати підтримку цін, попиту, пропозиції та обсягів торгів цінними паперами цього інституту за умови, що такі дії здійснюються на підставі відповідного договору з фондовою біржею, що визначена проспектом емісії;

4. сплата цінних паперів такого інституту під час продажу їх або викупу емітентом може здійснюватися у відповідній пропорції активами, визначеними інвестиційною декларацією зазначеного інституту.

Узагальнена класифікація ІСІ наведена в табл. 2.

Т а б л и ц я 2
Узагальнена класифікація ІСІ

№	Ознака класифікації	Види ІСІ
1	За характером майнових прав	корпоративні пайові
2	За характером викупу сертифікатів у власників	відкриті закриті інтервальні
3	Строковість	строкові безстрокові
4	Диверсифікованість	диверсифіковані недиверсифіковані
5	За відношенням до біржового ринку	біржові не біржові

Склад і структура активів ІСІ визначаються регламентом ІСІ та проспектом емісії інвестиційних сертифікатів пайового інвестиційного фонду та акцій корпоративного інвестиційного фонду. Активи інституту спільного інвестування - сукупність майна, корпоративних прав і вимог, сформовані за рахунок коштів спільного інвестування. До складу активів ІСІ входять грошові кошти, цінні папери, корпоративні права, нерухомість, грошові вимоги за реалізовані активи ІСІ та видані позики, інші активи згідно з вимогами законів України, які формуються за рахунок відповідних джерел.

В сучасних реаліях розвитку національного ринку колективних інвестицій, окрему увагу необхідно зосередити на фіскальному механізмі регулювання діяльності ІСІ.

Дійсно ж проблемним питанням для учасників ринку колективних інвестицій стало запровадження нового режиму оподаткування. 3 січня 2013 року

набрали чинності зміни до розділу VI «Акцизний податок» Податкового кодексу України (ПКУ) [1], внесені згідно Закону України №5519-VI від 06 грудня 2012 року [3]. Відповідно до нової редакції ПКУ в дію введено особливий податок на операції з відчуження цінних паперів та операцій з деривативами. Так, ПКУ розширив сферу застосування акцизу шляхом поширення його на всі цінні папери ІСІ, тоді як в першій редакції Закону акциз застосовувався лише до відчуження акцій КІФів.

На наш погляд, нелогічним і дискримінаційним виглядає оподаткування операцій з активами фінансових посередників, що залучають кошти населення та тимчасово вільні фінансові ресурси інвесторів на фондовий ринок з метою їх подальшого розміщення в цінні папери. В світовій практиці не має жодного прикладу застосування такого виду оподаткування цінних паперів, до того ж в Україні цей вид податкового тягара не має ознак акцизу, а, насправді, нагадує податок з обороту цінних паперів та деривативів. Очевидно, що до будь-яких операцій з цінними паперами має застосовуватися пільгова ставка, лише за такої умови акцизний податок виконує функцію істотного збільшення обсягів операцій з цінними паперами на організованому ринку. Податковий кодекс України також містить нелогічні норми, які зобов'язують платників особливого податку перераховувати кошти податковим агентам, необхідні для сплати акцизного податку, замість того, щоб сплачувати податок безпосередньо до бюджету.

Від введення особливого податку на операції з цінними паперами державний бюджет отримав за І квартал 2015 року набагато менше фінансових ресурсів, ніж попередньо прогнозувалося. Зокрема, у порівнянні з аналогічним періодом 2014 року, сума збільшення доходів державного бюджету України склала близько 2 млн. грн.. Введення податку на операції з цінними паперами призвело до значного зниження ліквідності та зменшення обсягів торгів акціями та корпоративними облигаціями ІСІ на вітчизняному фондовому ринку, масового відтоку капіталу, заморожування інвестиційних процесів, і, як наслідок, – до різкого погіршення інвестиційного клімату. Про це свідчить динаміка відтоку коштів інвесторів (насамперед фізичних осіб) з відкритих ІСІ: за 2014 рік інвестори вилучили більше 37 млн. грн., при цьому у 3 кварталах 2014 року спостерігався найбільший відтік з листопада 2012 року – 26 млн. грн. В той же час, європейські фонди UCITS та non-UCITS залучили за 2014 р. 410 млрд. євро [4].

Фахівці вважають, що Закон «Про інститути спільного інвестування» заціпенів на п'ять років. Його потрібно було приймати разом з Законом України «Про акціонерні товариства» [5] на піку фінансово-економічної кризи в 2008 році. Після введення в дію Закону 1 січня 2014 року вітчизняне спільне інвестування не зазнає суттєвих змін [6]. Детальний аналіз ступеня правового регулювання Закону засвідчує, що він водночас є врегульованим щодо деяких питань, і не достатньо врегульованим

стосовно інших інституційних проблем. Так, наприклад, якщо питання створення та функціонування ІСІ, особливостей діяльності органів КІФ, подачі звітності, обігу цінних паперів врегульовані більш, ніж достатньо, і є обтяжливими для суб'єктів спільного інвестування, то питання охорони та захисту прав інвесторів ІСІ, інформаційної прозорості, вироблення критеріїв управління ІСІ та інші важливі питання залишаються практично не детермінованими.

Крім того, більшість із запроваджених Законом нових ІСІ вже давно працюють в Україні без відповідного правового підґрунтя. Професійні учасники спільного інвестування запозичують і будуть запозичувати світові новації спільного інвестування, не звертаючи уваги на запізнення в розвитку нормативно-правового поля інвестиційної діяльності.

Закон закріплює внутрішньодержавну спрямованість діяльності ІСІ. У зв'язку з інтеграцією України до світового товариства актуальною тенденцією спільного інвестування має стати приведення його у відповідність до світових стандартів, у першу чергу, положень ЄС. Для української економіки важливим є збалансоване співвідношення вітчизняного та іноземного інвестування, зміцнення насамперед власних позицій на внутрішньому та зовнішньому ринках. Особливість гармонізації законодавства в сфері спільного інвестування до європейського законодавства полягає в тому, що вона має відбуватись як складова частина гармонізації ринку фінансових послуг до законодавства ЄС. Тому що, по-перше, діяльність суб'єктів спільного інвестування значною мірою обумовлюється станом розвитку ринку фінансових послуг. А, по-друге, управління ІСІ належить до фінансової послуги, яку здійснює КУА, що є фінансовою установою.

Характеризуючи нормативно-правове поле діяльності ІСІ необхідно відмітити також зміни, що були внесені Законом України «Про внесення змін до ПКУ» №4647 від 07.05. 2014 р. зокрема, зміни до розділу III «Податок на прибуток підприємств» ПКУ. При цьому в ПКУ вилучаються норми щодо особливостей оподаткування податком на прибуток доходів резидентів та нерезидентів від інвестицій в ІСІ, та норми, які звільняють кошти спільного інвестування від оподаткування [7].

Так, пунктом 1 розділу пропонується вилучити норми щодо віднесення коштів спільного інвестування до доходів, які не враховуються при визначенні об'єкта оподаткування. Одночасно пунктом 2 запроваджується норма щодо нарахування та внесення до бюджету авансового внеску із податку на прибуток у разі виплати дивідендів ІСІ. Такі зміни призведуть до подвійного оподаткування інвестицій колективних інвесторів – спочатку податком на прибуток за ставкою 18% під час вкладення коштів до ІСІ, а потім – під час отримання прибутку від здійснених інвестицій за ставкою 18% для юридичних осіб та до 15% для фізичних осіб. Даний підхід суперечить існуючій практиці США, країн Західної Європи та країн СНГ, які активно залучають інвес-

тиційні ресурси через механізми колективного інвестування. Загальноприйнятим у світі є утримання податку з доходу, який виникає при реалізації інвестором відповідних фінансових інструментів (цінних паперів ІСІ), тобто при фактичному отриманні доходу.

Раніше в податковому законодавстві України був запроваджений загальноприйнятий підхід щодо оподаткування кінцевих результатів інвестицій в ІСІ. При цьому кошти спільного інвестування, в тому числі доходи, отримані фондами від інвестування цих коштів, зі сторони ІСІ не оподатковувалися. Застосування ж звичайної системи оподаткування для ІСІ не тільки не збільшить обсяг надходжень до бюджету, а навпаки, призведе до нової хвилі згорання бізнесу в різних галузях економіки та скорочення бази оподаткування. Запропоновані зміни щодо оподаткування на загальних засадах діяльності ІСІ кардинально змінюють режим оподаткування інвестицій в них, що призведе до масового згорання інвестиційних проектів, які реалізуються через інвестиційні фонди, ліквідації існуючих ІСІ, та остаточно відштовхне як внутрішніх так і іноземних інвесторів від довгострокових вкладень в економіку країни. Навіть відтік 10-12% інвестицій з ІСІ, а це близько 14-15 млрд. грн., спричинить руйнівні наслідки для вітчизняного фондового ринку. Оскільки всі кошти ІСІ належать інвесторам, реалізація правових норм запроваджує вже потрійне оподаткування коштів інвесторів ІСІ, а саме податок на прибуток, податок з доходу та акциз. Тому вважаю, що реалізація таких норм зробить діяльність зі спільного інвестування економічно неефективною, і доцільно не включати пункт ст. 153. «Оподаткування операцій особливого виду» ПКУ.

Висновки. Таким чином, з метою запобігання негативним наслідкам від змін в оподаткуванні інвестицій пропонуємо внести зауваження до Закону України «Про внесення змін до ПКУ» та деяких інших законодавчих актів України. Адже, якщо податком буде обкладатися кожна операція, включаючи зарахування коштів від інвестора, то це приведе механізм спільного інвестування до нульового, а в негативному випадку до від'ємного ефекту.

Підводячи підсумки, слід зазначити, що позитивні чинники стають дієвими лише за умови створення ефективної системи інвестиційних фондів та сприятливого інвестиційного клімату в країні. Крім ринкової кон'юнктури, яка не є ідеальною для їх розвитку, створення такої системи вимагає невідкладного вирішення ще ряду питань. По-перше, необхідна розробка такої моделі інститутів спільного інвестування, яка була б життєздатною у сучасних умовах і враховувала тенденції розвитку фінансового ринку України в перспективі. По-друге, забезпечення державної підтримки діючим та новостворюваним інститутам, насамперед у галузі запровадження максимально пільгової системи їх оподаткування. По-третє, створення умов, які б стимулювали індивідуальних інвесторів до участі в інвестиційному

фонді. Йдеться передусім про створення механізмів гарантування прав учасників інститутів спільного інвестування.

Підсумовуючи викладене, можна констатувати, що сприятлива державна фіскальна політика повинна створювати умови для національних і іноземних інвесторів щодо інвестування в національну економіку шляхом вкладання фінансових ресурсів в інститути спільного інвестування. Для визначення в подальшому нормативної бази регулювання інвестиційної діяльності, уточнення її змісту та структури доцільним є вивчення зарубіжного досвіду з даних питань.

Подальші дослідження передбачають розкриття методичних положень щодо оцінки потенціалу інвестиційної привабливості інститутів спільного інвестування.

Л і т е р а т у р а

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. - № 13, / № 13-14, № 15-16, № 17 /, ст. 112, стор. 556.
2. Закон України «Про інститути спільного інвестування» від 05.07.2012 р. № 5080-VI // Відомості Верховної Ради. – 2013. - № 29. – ст. 337. – стор. 1534.
3. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо подальшого удосконалення адміністрування податків і зборів» від 06.12.12 р. № 5519-VI // Відомості Верховної Ради. – 2014. - № 8, ст. 91, стор. 423.
4. Введення податку на операції з цінними паперами не збільшило доходи держбюджету – УАІБ [Електронний ресурс] // Економіка. Фондовий ринок. 24.04.15. – Режим доступу: <http://economics.unian.ua/stockmarket/781549-vvedennya-podatku-na-operatsiji-z-tsinnimi-papierami-ne-zbilshilo-dohodi-derjbyudjetu-uaib.html>.
5. Закон України «Про акціонерні товариства» від 17.09.08 р. № 514-VI // Відомості Верховної Ради. – 2008. - № 50, / № 50-51 /, ст. 384, стор. 2432.
6. Слободян О. Коментар до Закону України "Про інститути спільного інвестування" [Електронний ресурс] / О. Слободян. – Режим доступу: <http://salex-lcc.com.ua/info/17-k2/96-komentar-do-zakonu-ukrainy-pro-instituty-spilnoho-investuvannia.html>.
7. Клименко К.В. Проблемні питання фіскального регулювання національних інститутів спільного інвестування / К.В. Клименко // Реформування податкової системи України в контексті глобалізаційних викликів : матер. наук.-практ. конф., 21 лист. 2014 р. – Ірпінь, 2014. - С. 108-110.

References

1. Podatkovij kodeks Ukraїni vid 02.12.2010 r. № 2755-VI // Vidomosti Verhovnoi Radi Ukraїni. – 2011. № 13, / № 13-14, № 15-16, № 17 /, st. 112, stor. 556.
2. Zakon Ukraїni «Pro instituti spil'nogo investuvannja» vid 05.07.2012 r. № 5080-VI // Vidomosti Verhovnoi Radi. – 2013. № 29. – st. 337. – stor. 1534.
3. Zakon Ukraїni «Pro vnesennja zmin do Podatkovogo kodeksu Ukraїni shhodo podal'shogo udoskonalennja administruvannja podatkov i zboriv» vid 06.12.12 r. № 5519-VI // Vidomosti Verhovnoi Radi. – 2014. № 8, st. 91, stor. 423.
4. Vvedennja podatku na operacii z cinnimi papierami ne zbil'shilo dohodi derzhbudzhetu – UAIB [Elektronnij

resurs] // Ekonomika. Fondovij riнок. 24.04.15. – Rezhim dostupu: <http://economics.unian.ua/stockmarket/781549-vvedennya-podatku-na-operatsiji-z-tsinnimi-papierami-ne-zbilshilo-dohodi-derjbyudjetu-uaib.html>.

5. Zakon Ukraїni «Pro akcionerni tovaristva» vid 17.09.08 r. № 514-VI // Vidomosti Verhovnoi Radi. – 2008. № 50, / № 50-51 /, st. 384, stor. 2432.
6. Slobodjan O. Komentar do Zakonu Ukraїni "Pro instituti spil'nogo investuvannja" [Elektronnij resurs] / O. Slobodjan. – Rezhim dostupu: <http://salex-lcc.com.ua/info/17-k2/96-komentar-do-zakonu-ukrainy-pro-instituty-spilnoho-investuvannia.html>.
7. Klimenko K.V. Problemi pitannja fiskal'nogo reguljuvannja nacional'nih institutiv spil'nogo investuvannja / K.V. Klimenko // Reformuvannja podatkovoi sistemi Ukraїni v konteksti globalizacijnih viklikiv : mater. nauk.-prakt. konf., 21 list. 2014 r. – Irpin', 2014. S. 108-110.

Серебряк К. И. Некоторые аспекты нормативно-правового регулирования деятельности инвестиционных фондов

Предоставлено характеристику институтам совместного инвестирования. Приведена сравнительная характеристика корпоративных и паевых инвестиционных фондов. Обобщенно классификацию институтов совместного инвестирования по признакам и видам. Проведен системный анализ ограничений и проблем, которые сдерживают потенциал роста объемов деятельности институтов совместного инвестирования. Проанализирована деятельность институтов совместного инвестирования с позиций соблюдения требований нормативно-правового законодательства и особенностей налогообложения. Определены основные направления совершенствования правового поля деятельности инвестиционных фондов и инвестиционных компаний.

Ключевые слова. инвестиционные фонды, институты совместного инвестирования и регулирования, нормативно-правовое обеспечение, системный анализ, налогообложение, инвестиционные ресурсы.

Serebrjak K. I. Some aspects of legal regulation of activity investment funds

Given a description of the collective investment institutions. A comparative characteristic of corporate and mutual funds. Generalized classification of collective investment institutions on the grounds and species. Provided a systematic analysis of the constraints and challenges that limit the potential growth of activities of collective investment institutions. Analyzed the activity of collective investment institutions from the standpoint of compliance with regulatory legislation and tax considerations. Offered the main directions of improvement of the legal field of investment funds and investment companies.

Key words. investment funds, collective investment institutions and regulation, regulatory support, systems analysis, taxation, investment resources.

Серебряк К. И. доцент кафедри економіки СХУ ім. В. Даля
info.ec.snu@yandex.ru
Рецензент: д.е.н., проф. кафедри «Фінанси» СХУ ім. В. Даля Костирко Л.А.

Стаття подана 22.01.2015